RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 119.551 van 20 mei 2003
in de zaak A. 53.656/X-9503.

In zake : Hugo VANDENBORRE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

1. de gemeente TERNAT,
2. het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. VAN BEVER,
kantoor houdende te 1850 GRIMBERGEN,
Pastoor Woutersstraat 32, bus 7.

tussenkomende partij :

1. Eddy DE VOS,
2. Hilde JANS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat K. GODDEAU,
kantoor houdende te 1070 BRUSSEL,
Prins van Luiklaan 81.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Hugo VANDENBORRE op 16 september 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 14 juli 1993 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat houdende intrekking van haar beslissing van 24 februari 1993 waarbij aan Hugo VANDENBORRE-JENTSCH de bouwvergunning wordt verleend voor het verbouwen en uitbreiden van een woning op een perceel gelegen te Langestraat 41, kadastraal bekend Sectie B, nr. 63t;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 20 mei 1994 ingediend door Eddy DE VOS en Hilde JANS;

Gelet op de beschikking van 27 juli 1994 die de tussenkomst van Eddy DE VOS en Hilde JANS toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur A. VAN MINGEROET;

Gelet op de beschikking van 17 mei 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 17 maart 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 april 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. JONGBLOET die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor verzoeker, van Advocaat M. VAN EECKHOUDT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat P. DEWITTE die, loco Advocaat M. VAN BEVER, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat K. GODDEAU, die verschijnt voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur A. VAN MINGEROET;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie vraagt huidige zaak en de zaak A. 60.931/X-9504 omwille van hun onderlinge verknochtheid samen te voegen; dat het in het belang van een behoorlijke en efficiënte rechtsbedeling niet noodzakelijk voorkomt om beide zaken wegens verknochtheid samen te voegen en uitspraak te doen in één arrest, te meer dat de partijen in beide zaken niet alle in dezelfde hoedanigheid optreden;

Overwegende dat verzoeker op 11 december 1992 bij het gemeentebestuur van de gemeente TERNAT een aanvraag indient tot het verbouwen en uitbreiden van een woning gelegen aan de Langestraat 41 te TERNAT (WAMBEEK), kadastraal bekend Sectie B nr. 63t; dat het college van burgemeester en schepenen op 24 februari 1993 aan verzoeker de gevraagde vergunning aflevert; dat het college van burgemeester en schepenen op 14 juli 1993 deze vergunning intrekt; dat dit de thans bestreden beslissing is; dat verzoeker op 12 augustus 1993 hoger beroep instelt tegen deze beslissing bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant; dat hij, bij gebreke aan tijdige beslissing van de bestendige deputatie, op 2 februari 1994 beroep instelt bij de Vlaamse Regering; dat de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden op 2 september 1994 de thans bestreden beslissing vernietigt; dat tegen de beslissing van de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden in de zaak A. 60.931/X-9504 een beroep tot nietigverklaring werd ingediend door Hilde JANS, i.e. één van beide thans tussenkomende partijen;

Overwegende dat de verwerende partijen in hun memorie van antwoord een exceptie van onontvankelijkheid opwerpen; dat zij allebei stellen dat ten gevolge van de intrekking van de bouwvergunning verzoeker zich bevindt in een toestand die gelijkgesteld moet worden met die welke voortvloeit uit de weigering van de vergunning, dat voor verzoeker op grond van artikel 55, § 1, eerste lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, tegen het thans bestreden besluit hoger beroep openstaat, dat het thans bestreden besluit niet met een annulatieberoep kan worden bestreden;

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van antwoord repliceert als volgt :

> "In de memorie van antwoord beweert het Vlaams Gewest dat beroeper zich niet op ontvankelijke wijze tot de Raad van State zou kunnen wenden tegen een intrekkingsbeslissing van de gemeente, nu een intrekkingsbeslissing gelijk gesteld zou moeten worden met een weigeringsbeslissing, waartegen eerst een administratief beroep ex artikel 55 van de stedebouwwet zou moeten worden ingesteld. Hiervoor verwijst het Vlaams Gewest naar drie arresten van uw Raad.
>
> Deze rechtspraak is ingegeven door de overweging dat de mogelijkheid de administratieve procedure van artikel 55 stedebouwwet te gebruiken, in het voordeel van de aanvrager zou werken, nu minder formaliteiten vereist zouden zijn in de administratieve beroepsprocedure.
>
> Beroeper verwijst echter naar twee andere arresten van uw Raad, waarin het tegendeel wordt aangenomen en waarin het beroep tot nietigverklaring tegen een

intrekkingsbeslissing van de gemeente wel degelijk ontvankelijk wordt verklaard (...).

Bijgevolg was beroeper in de onmogelijkheid de juiste juridische weg te kennen die gevolgd moet worden na een intrekkingsbeslissing van een bouwvergunning. Ten bewaring van zijn rechten heeft beroeper dan de beide procedures ingesteld.

De onduidelijkheid met betrekking tot de te volgen juridische weg, kan echter niet in het nadeel van de aanvrager werken en kan derhalve niet tot gevolg hebben dat onderhavig beroep onontvankelijk verklaard zou worden.

Bovendien heeft beroeper een speciale reden om de vernietiging te vragen van de intrekkingsbeslissing van de gemeente.

De Bestendige Deputatie heeft immers n.a.v. het administratief beroep dat beroeper had ingesteld tegen de bestreden intrekkingsbeslissing, vastgesteld dat de bouwvergunning van 24 februari 1993 als rechtsgeldig en definitief moet aanzien worden. Beroeper had er dus geen enkel belang bij om beroep in te stellen bij de Vlaamse Regering.

Aan de andere kant verklaarde de Bestendige Deputatie zich wel onbevoegd, daar een beroep bij de Bestendige Deputatie tegen een intrekkingsbeslissing niet voorzien is in de stedebouwwet.

Teneinde volledige duidelijkheid te scheppen in dit onontwarbare kluwen, dient het beroep bij de Raad van State ontvankelijk te worden verklaard. Een vernietigingsarrest zal dan uitsluitsel geven over het feit dat beroeper op regelmatige wijze de aanbouw heeft voleindigd en hem behoeden voor eventuele strafvervolging.";

Overwegende dat de tussenkomende partij in haar memorie dezelfde exceptie van onontvankelijkheid opwerpt als de verwerende partijen;

Overwegende dat de aanvrager van een bouwvergunning krachtens artikel 55, § 1, eerste lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans artikel 53, § 1, eerste lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bij de bestendige deputatie in beroep kan komen tegen de beslissing waarbij het college van burgemeester en schepenen over zijn aanvraag uitspraak doet; dat het administratief hoger beroep waarin artikel 55, § 1, eerste lid, van de stedenbouwwet voorziet, thans artikel 53, § 1, eerste lid voornoemd, voorrang heeft op het annulatieberoep, ook al steunt het enkel op de onrechtmatigheid van het intrekkingsbesluit;

Overwegende dat terzake uit wat voorafgaat volgt dat op grond van artikel 55, § 1, eerste lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans artikel 53, § 1, eerste lid, voornoemd, tegen het bestreden intrekkingsbesluit van 14 juli 1993 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat, beroep openstond bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant dat door verzoeker overigens

werd uitgeput; dat het annulatieberoep dat verzoeker tegen het intrekkingsbesluit heeft ingesteld, niet ontvankelijk is; dat de aangevoerde exceptie gegrond is; dat het beroep niet-ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 148,74 euro, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig mei 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **G. DEBERSAQUES.**